

Актьорът Наум Шопов

ЛЕСНО ПОСТИГНАТОТО НЕ Е СЛАДКО

- Г-н Шопов, способен ли сте да преодолеете свещанията на режисьора и драматурга, ако са различни от вашите, за да осъществите на сцената творческите си инвенции?

- Разминаване с разбиранията ми за дадена роля е имало. То е неизбежно при колективната работа. Рядко се е случвало мои предложения да не се приемат. Имаш шанс да работя и с много талантливи режисьори, които са поощрявали моите хрумвания, даже са ги изисквали. При създаването на труден образ не се върви рецептурно по думите на драматурга, нито се следват точно режисьорските решения.

- В такъв случай „автоцензурата“ ли е ваш критерий за добре изпълнена роля, или мнението на критиците и публиката?

- Откликът на зрителите за мен е по-важен от мнението на критиците. Диханието на публиката в залата наелектризира актьора към повсеотдайна игра. Най-странното е, че размишляват след добре изпълнена роля ме предразполага към повече съмнения и нови търсения.

- Самовглъбяването след грешка не ви ли прави по-уязвим от по-повърхностните и самодоволни ваши колеги?

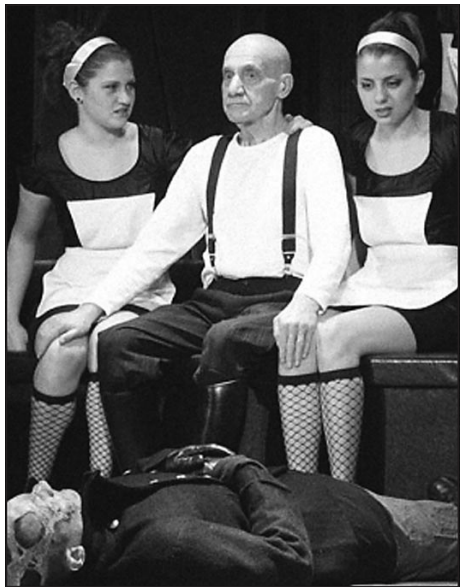
- Напротив. Но самовглъбяването съпътства актьора не само когато греша. То е част от основната ни работа при изграждането на даден образ. Естествено, след разочарования настъпват деградиращи колебания. Но правилното осъзнаване на случилото се ми помага да надскоча грешката, дори да разбере непозната истина за себе си и за другите. Актьорът не се стреми самоволно към промяна, а изстрада предопределението, за което е създаден. В театъра не можем да из-

радим отношения на надлъгване и надиграване.

- Предизвикателство ли беше последната ви роля в „Крал Лир“?

- Разбира се, че е предизвикателство. Срецах се с младо мислене, с талантиливи млади хора, които ме обогатиха. Дано и аз съм им дал нещо. Ролята е трудна, но никой не обича лесното. Или ако го постигне без усилие, то не е сладко.

- И все пак какво е посланието към зрителите?

- Ние си измисляме послание, за да оправдаем работата си на сцената. А то, струва ми се, че в много редки случаи попада на някого, който да го чуе. Много малко хора стигат до знака на посланието, до разбирането му. Питам се дали успяват да го почувстват със сърцето и мозъка си, да го осъзнаят в постъпките си и да изменят нещо в живота си. Ние, артистите, сме много наивни, като мислим, че театърът, или изобщо изкуството, може да промени нещо в човека. Но продължаваме да правим упорити опити.

- Говори се, че изпълнението в „Крал Лир“ не е имитация на чужд живот, а е вашият собствен. Така ли е?

- Човек трябва да разбере, че живее в един сложен свят и затова

трябва да внимава в общуването си с хората. Защото само взаимоотношенията с тях изграждат собствения ти характер. Ако можеш само да опиташ да направиш стъпчица напред към другия в неговото опознаване, значи си обогатил живота си с нещичко.

- А трагедията на крал Лир?

- Тя е една от най-трудните пиеси на Шекспир. Човек като Лир, поставен на върха, е самотник и не проумява другите, даже и близките си. Големият драматург Шекспир познава по-добре човека и неговият талант е, че умее да се вгледа във всеки и да го разбере. Поставя се на негово място и изживява заедно с него катарзиса. При Лир заблудата се оказва катастрофална. И за кралството му, и за близките му, и за всичко. Вместо да обединява, той разединява. А ние знаем мъдрия надпис върху сградата на нашето Народно събрание: „Съединението прави силата“.

Колко велико е това! Крайно време е да забравим дреболиите и да поемем по истински демократичния път. Това зависи от нас, никой няма да ни го направи.

Както възприемаме себе си, така изграждаме и характерите си. За съжаление много хора се погубват, страдат, мъчат се. С мъка наблюдавам как мнозина ровят в кофите за боклук. Ужасно беден народ сме.

- Хората ли са виновни за бедността си?

- Донякъде и те. Затова, че съм беден, съм виновен аз.

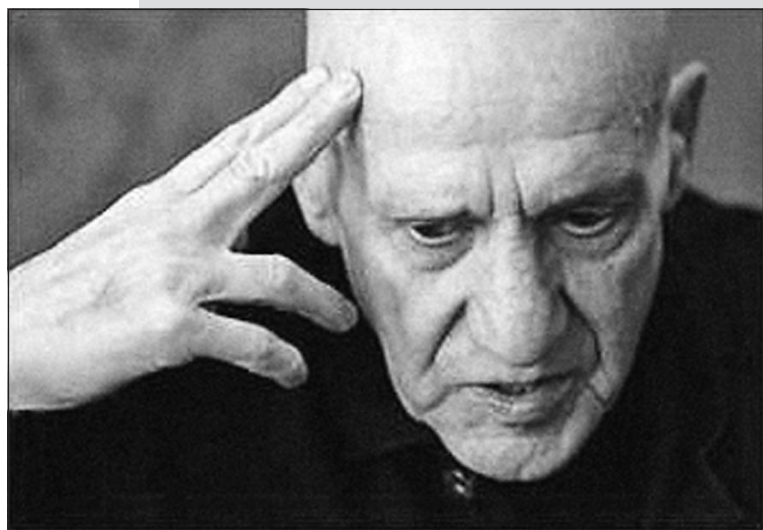
Първо, защото не съм съумял да разределя силите си, възможностите си, и второ, защото никога не мисля за другия ден. Малко по-лекомислен съм в това отношение. Много обичам парите, но когато са в ръцете ми, не ги ценя. Ето това е бедата ми. Не зная как да ги управлявам по-добре. Ние много неща не знаем.

- Младият човек твърди, че знае много.

- Щастлив е младият човек, първо, защото е млад. Всички негови жизнени способности и възможности са налице, стига да не ги пропиilee. Така както се е случвало в определени периоди от живота ми да разпилявам себе си. Не съм отделил достатъчно време за нещо, а съм го прескочил...

- Актьорската професия научи ли ви на по-голяма любов към човека или на по-голям скептицизъм?

- Зависи коя е изходната точка. Защото всеки има някаква гледна точка. Изначална скорост. Тя може да бъде омраза, може да бъде любов. Но ценим любовта толкова много и говорим толкова много за нея и обичаме да я пов-

Миналата година Наум Шопов навърши 75 години. Година по-късно за отбелязването на юбилея му Народният театър излезе със суперпродукцията си „Крал Лир“, в която актьорът играе мечтаната от него роля. За нея е поканен от известния млад режисьор Явор Гърдев. Това е третият проект на режисьора по текст на Уилям Шекспир.

Наум Шопов често е определян като един от най-загадъчните и проникателни актьори в българския театър и кино. Играл е в над 30 филма, между които „Крадецът на праскови“, „Цар и генерал“, „Вилна зона“ и „Топло“. Започва театралната си кариера в Старозагорския театър като стажант. Без завършено средно образование и поради политическа неблагонадеждност остава извън театралната институция ВИТИЗ. Наум Шопов успява да се наложи на сцената и през 1958 г. е поканен за актьор към трупата на Военния театър в София. Актьорът остава в съзнанието на публиката с ролите си в „Коварство и любов“, „Животът е сън“, както и в „Делото Дантон“, постановка на Анджеј Вајда. През 1966 г. дебютира в „Театър 199“ с „Дневникът на един луг“ от Гогол. Режисьорът Крикор Азарян с огромни притеснения и респект поканя нашумелия вече актьор за своето представление. Четиридесет години по-късно София осъмна с плакатите „Наум Шопов е луг“, рекламиращи премиерата на „Крал Лир“.

таряме, защото може би трудно се намира. Стремим се към нея, а тя винаги ни се изплъзва. Стремемът на всеки човек е да остане по-дълго в съзнанието на тези, които са го познавали. След представлението обикновено съм радостен, а след него се сблъскам с десетки неща, които сричат съня ми, правят го кошмарен.

- И разваля „магията“ на очарованието?

- Магия няма, просто има един живот, който ни бута по носа и казва: аз съм тук, мръсен съм, гаден съм...

- А можете ли да простите, когато ви засегнат?

- Прощавам, ала не забравям. И има нещо, което ми напомня...

- И то ви пречи?

- Не бих казал, че ми пречи, даже ми помага. Защото, ако човек не мине през страданието подобно на бъдещата

майка, бебето няма да се роди.

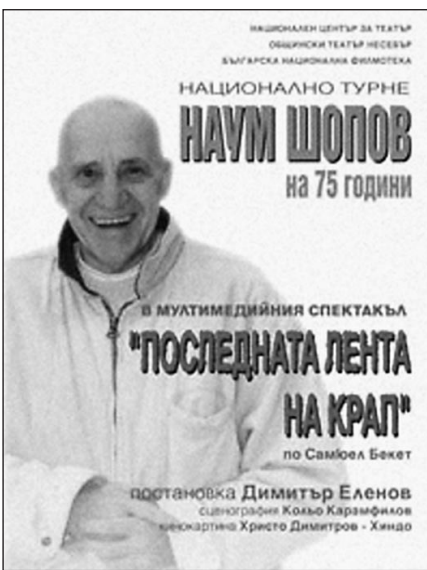
- Не ви ли ожесточава страданията?

- Не, амбицират ме да бъда по-добър. Аз съм човек, който търси съпротива, защото тя и в мен съществува. Никога човек не може да бъде абсолютно сигурен какво ще му се случи по пътя. Но може да е относително спокоен, ако е застрахован.

- В такъв случай какво е отношението ви към застрахователното дело?

- То гарантира, че при рискована ситуация можеш да бъдеш защитен. Необходимост е застраховката. Проблемът е, че ние, българите, не винаги можем да си го позволим поради оскъдните си средства. Това би било много добра инвестиция за нас. Вижте само колко видове живот изчезват поради катаклизми...

Интервю на
МАРИЯ МИТЕВА

**ЗАСТРАХОВАТЕЛ
прес**

Издава „Застраховател прес“ ООД

ISSN 1310 - 2397

Редакционно броят
е приключен
на 05. 05. 2006 г.

Основател МАКСИМ МАКСИМОВ

Директор ПЕТЪР АНДАСАРОВ

Отговорен редактор СЛАВИМИР ГЕНЧЕВ e-mail: slavimir@mail.bg

Редактор ИЛЕАНА СТОЯНОВА e-mail: istoyanova@mail.bg

Секретар на редакцията и арт уредник ЗЛАТКА ВЪЛКАНОВА

Оформление РАЙНА ПАНОВА

Коректори: ГАЛЯ ЛУЦОВА, МАРИЯ БОЗЕВА

Фотоилустрация и разпространение ГЕОРГИ ДЕРМЕНДЖИЕВ

Водещ броя СЛАВИМИР ГЕНЧЕВ

Адрес на редакцията:
София 1421, ул. „Крум Попов“ № 45-47, тел. 865 69 80, тел./факс 963 29 80

e-mail: yzastrahovatel@abv.bg

„Булбанк“ АД. Банков код 62196214. Банкова с/ка №1008530101

За точността и верността на публикуваните материали в специализираните страници на вестника отговорност носят застрахователните дружества, които са ги предоставили.

Редакционен съвет: проф. д-р на ик. н. ХРИСТО ДРАГАНОВ, доц. д-р НЕНО ПАВЛОВ, ГЕОРГИ АБАДЖИЕВ, ДОБРОМИР ГУЩЕРОВ, РУМЕН ЯНЧЕВ, ДИМИТЪР ЖЕЛЕВ

Редакционна колегия: АСЯ АКСЕНТИЕВА, АТАНАС ТАБОВ, ДАНИЕЛА КОНОВА, ВАЛЕРИ АЛЕКСИЕВ, доц. д-р ДИАНА ИВАНОВА, ЙОРДАН ГЕНЧЕВ, НЕДЯЛКО ЧАНДЪРОВ, ТЕМЕНУГА НЕНОВА, МАКСИМ МАКСИМОВ

Комисия за финансов надзор

Председател АПОСТОЛ АПОСТОЛОВ

Управление „Застрахователен надзор“

Ръководещ РАЛИЦА АГАЙН

София 1000, пл. „Света Неделя“ № 6,

тел. 940 48 05, 981 79 34, факс 981 78 58

Гаранционен фонд

Председател на УС БОРИСЛАВ МИХАЙЛОВ

София 1000, ул. „Граф Игнатиев“ №2, ет. 4,

тел.: 02/980 30 49, 980 66 72

Асоциация на българските застрахователи:

Председател ДАНИЕЛА КОНОВА

Зам.-председател ВЕНИСЛАВ ЙОТОВ

Главен секретар ЖЕНИ ПАРПУЛОВА

Председател на Контролната съвет ПЕТЪР АВРАМОВ

София, ул. „Света София“ 7, ет. 6, тел. 980 51 25

Асоциация на застрахователните брокери в България

Председател на УС доц. д-р ЯНАКИ АНДРЕЕВ

Зам.-председател КРАСИМИР ЖЕЧЕВ

Секретар АНЕТА ПЕТРОВА, тел. 846 72 54

Председател на Контролната комисия КОСТАДИН ПЕЕВ

1504 София, ул. „Екзарх Йосиф“ №80 (гараж №2).

ТБ „Хеброс“ АД - клон НЦЦП - Сердика, б.к. 80075273,

банкова сметка №1052803714

Фондация „Проф. д-р Велеслав Гаврийски“

Председател доц. д-р ЯНАКИ АНДРЕЕВ

Секретар доц. д-р ДИАНА ИВАНОВА

1504 София, ул. „Екзарх Йосиф“ №80 (гараж № 2)

Предпечатна подготовка „ТОМЕСГЛТК“ ООД

Печат „Илинда - Евтимов“ ЕООД, тел. 962 29 48

Хонорари се изплащат всеки вторник от 15.30 до 17.30 часа.